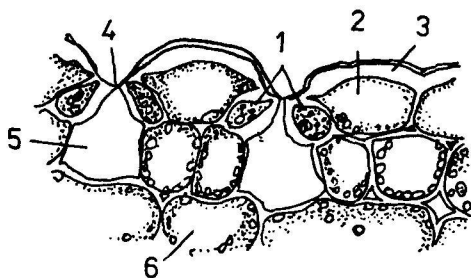

Епидермис в лист на перуника (*Iris* sp.)

Използват се временни или глицерин-желатинови препарати с напречен пререз от лист на перуника. При малко увеличение се наблюдава епидермисът, който е съставен от един ред прозрачни, тангенциално сплеснати и изпъкнали клетки, които са прилепнали плътно една до друга. Сред епидермалните клетки, във вдлъбнатини се виждат затварящите клетки на устицата. Избира се мястото, където устицата се виждат най-добре и се минава на голямо увеличение (фиг. 21). Вижда се, че външните стени на епидермалните клетки са покрити с дебел безструктурен слой – кутикула. Обръща се особено внимание на затварящите клетки, които имат елипсовидна или яйцевидна форма в напречен пререз. Клетъчните им стени са силно надебелени от страната на отвора. Като продължение на кутикулата се виждат гребеновидни израстъци. Пространството между тях и отвора на устицата се свързва с голямо междуклетъчно пространство, ограничено от подепидермалните клетки на хлорофилоносния паренхим (хлоренхим). Това пространство се нарича въздухоносна или подустична стаичка.

Фиг. 21. Епидермис с устица в лист на перуника (*Iris* sp.): 1 – затварящи клетки; 2 – епидермални клетки; 3 – кутикула; 4 – устичен отвор; 5 – въздухоносна празнина; 6 – асимилационен паренхим

Рисува се устичен апарат при голямо увеличение.

Власинки (трихоми) в лист на сребролистна липа (*Tilia tomentosa* Moench.), раkitник (*Hippophae rhamnoides* L.) и лопен (*Verbascum thapsiformae* Schrad.)

От долната страна на лист от сребролистна липа с ножче се изстъргва белият налеп и се прави воден пепарат. При малко увеличение се виждат голям брой звездовидни трихоми. Клетките на отделните лъчи обикновено са осем, те имат заострени краища и излизат от една точка. Сребристият оттенък на тези трихоми се придава от въздуха, който изпълва мъртвите клетки.